

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חיים שפליד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד ווינסט

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (5)

Selling and Buying a Product. After the *Yom Tov* of *Pesach* we had started a series about monetary *halachos* and the relevant laws that apply to them. Our first topic was about telling the truth and not lying in all areas of life. Our next topic we will begin now is regarding the laws of selling and buying. These are not just for those who are merchants and salesmen, but even for anyone who sells or buys any object, like a second hand car or a house, etc. The parties must be aware of the *halachos* of *Ona'ah* [the seller overcharging or the consumer underpaying without full disclosure, or not providing the full measure that was agreed upon]. There are also *halachos* of *Mekach Ta'us* [a sale that took place on misrepresented information which includes basic flaws in the item] that are always relevant. These can often invalidate the transaction or even if not, in some cases, they can justify money adjustment to make up for the problem.

Responsibility of the Seller.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – בבא מציעא קט.

Rava gives a list of professionals that considering any mistake they make could have lasting effects and are irreversible, are considered as being forewarned. And in the event of a loss, may be dismissed without prior warning. In this list, is a *אומנא*, which *אומנא* רש"י translates is a *מוהל*. The *אומנא* רמ"א שפ"ב [ר"מ ס' שפ"ב] *paskens*, if a father is prepared to perform a *mitzvah* on his son and someone comes and "chaps" the *מצוה* away, he must pay the father *י* for stealing his *עשה*. However, if the father appointed a *מוהל* to do it and someone *chapped* it away from the *Mohel*, he is *פטור* to pay the father *י*.

The *אומנא* רמ"א שפ"ב [שפ"ב] *קצות* brings the *רא"ש* who *paskens* the same and explains his *psak* that once the father doesn't want to personally do the *mitzvah*, the father hired doesn't have any more of a *זכות* than the rest of *Klal Yisroel* to do this *Milah*. So, the one who *chapped* it doesn't have to pay anyone. The *ש"ך* says from this *Rosh* we see that if a father can do the *Milah*, yet hires a *Mohel*, he is *מבטל* his *עשה* של *מילה*! The *קצות* explains that we see this, because if the father was fulfilling his obligation by hiring a *Mohel* as his *מוהל*, isn't it as if we *chapped* it straight from the father?

The *ש"ך* asks on the *קצות*, why are we *פטור* to reimburse the father if we *chapped* it from the *Mohel*, why are we *פטור* to reimburse the father if we *chapped* it straight from the father?

The *ש"ך* asks on the *קצות*, why do you say that the father must do the *מצוה* (if he can)? Don't we have a rule of "שלוחו של אדם כמותו"? Therefore, I hold, a father may hire a *Mohel* and doesn't lose his *Mitzvah*.

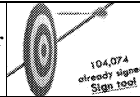
On one hand he *paskens* like the *Rosh* that one is *פטור* when stealing it away from the father, yet we know he holds of *כמותו* שלוחו, so stealing from the *Mohel* should be like stealing it directly from the father, so why are we *פטור*? The *קצות* tries to explain the *רמ"א* that maybe once the father shows that he is willing to have the *milah* done by a *שליח*, he shows that he isn't *מבטל* it, and now he will become my *שליח*. The *קצות* retracts this *svara* and says *שליח* like this, must be officially appointed. He therefore remains *פטור* on the *רמ"א* who holds one is *פטור* when he *chaps* from him. The *קצות* adds, that maybe the *רא"ש* who holds one is *פטור* for him or put *שליח* on for him, just like one can't appoint a *שליח* to sit in the *סוכה* (רמ"א ר"מ), holds that *שליח* doesn't work here at all (not like the *רמ"א*), can't be fulfilled by a *שליח*. Similarly, *מצוה* שבגופו the father to do himself which is incumbent on the father to do himself *מצוה* מילה.

הוא היה אומר

R' Dovid Soloveitchik zt"l (Shiurei Rabbeinu Meshulam Dovid HaLevi) would say: Why doesn't *Sefer Bamidbar* begin with this section? **Rashi** explains that this is a negative episode concerning the Jewish people - this was the only time in 40 years of living in the desert that they offered the *Korban Pesach*. **Tosfos (Kiddushin 37b)** notes that they were not obligated to bring the *Korban* until they entered the land. So, why is it so bad that they did not do something that they were not even obligated to do? The denigration is in the fact that their lack of obligation in the *mitzvah* came about as a result of their own doing, through the sin of the *Meraglim*. This also shows us that the main point of entering the land was the opportunity it would provide us for *mitzvah* performance. Any delay in the expanded opportunity is a denigration of the Jewish people."

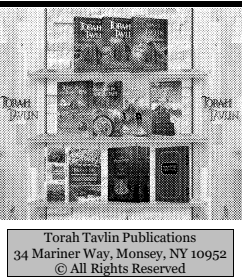
A Wise Man would say: "The hardest thing of all is to find a black cat in a dark room, especially if there is no cat."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to: Torahtavlin@yahoo.com

DON'T Miss The Point! -In Shuls...
... Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions!
855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

לעילוי נשמת יקני ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן טובי ז"ל נפטר ט"ז סיון תשנ"ו תהא נשמתו צדורה בצרור החיים

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY 10952
© All Rights Reserved

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ווענט רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Cities Edition

פרק ב' דאבות

שבת קודש פרשת בהעלותך – ט"ז סיון תשפ"ד Shabbos Parshas Behaloscha - June 22, 2024

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

כשר וכפי שפרש"י (שמות ב. טז) זלכוך מדין; רב שבח; אולם גם שם לא היתה הגדולה מעבדו מן האמת, וכפי שממשיך שם רש"י: "ופירש לו מעוין, ונידוהו מאצלם, אכן מתחלה היה מפתם עגלים לעוין (סוטה מג), אבל אחר שחקר היטב כל הרתות ואליהם הבין שאין בהם מאומה, ופירש מהם, וכתוצאה אבד גם שם את מעמדו, והיה לבו ולקלחו בעיני אנשי מקומו, וגם עבדו נמנעו מלצאת לדוברה של עיר כדי לספק צרכי אוניוניהם, כי יותר ממה שהתביישו שום עבדים התביישו מהעובדא שהם עבדי יתרו, ובאין מנוס הוצרכו בנותיו לספק צרכיו, הם היו אלו שרעו את צאנו, והם היו אלו שהוצרכו לשאוב מים כדי להשקותם.

אחד שמסודות נפשו של יתרו למען האמת היתה מודעת בקרב בית ישראל, יש לנו להבין, שכמעט ולא היה חשש שאם יחזור אל ארצו ואל מולדתו, יהיה אי מי שחשוד בו שנתגיד רק כדי לחשוש נחלה בארץ ישראל, ומה גם ששיבטו בארצו היתה כרוכה בהרבה סבל מצד בני העיד שנידוהו כנוכר, כך שבדאי היה ניהא ליה לזוות כער בארץ מלחמנות במדק כיתושב מנודה, אם כן אי"א כלל לתלות את שובו אל ארצו בשיקולים של נחיות, ואם בכל זאת רואים כאן שביקש משה מחותנו להימנות עם ישראל במסעם, כדי שלא יאצרו שנתגיד מחובה, יש לנו ללמוד שעל האדם לדרחוק את עצמו אפילו מהשד רחוק ביותר, ולא רק כשיש ידיים לחשו. ואיתא ביהושע (שקלים ג-ב): 'בתורה ובנביאים ובכתובים שצדיק אדם לצאת ידי הבריות כדרך שצדיק לצאת ידי המקום בתורה, דכת' (מדרב ל"ב כ"ב): 'והייתם נקיים מה' ומישראל, נביאים דכת' (יהושע כ"ב כ"ב): 'אל אלקיה ה' הוא יודע וישראל הוא יודע, ובכתובים דכת' (משלי ג' ד): 'וצמצא חן ושלל טוב בעיני אלקים ואדם' עכ"ל. ועלינו להבין, שמדטרוח חו"ל להביא סמוכין לדבריהם גם מן הנביאים ומן הכתובים יש בכך הוכחה שראו בדרם זה נחיצות יתירה.

והצליח במלחמת היצר. הנה **ההפץ חיים** (מחנה ישראל א-ה) הביא דברי הספרי (פרשת האזינו) על הקרא: "אל אמונה ואין עול", שלא ברא בני אדם להיות רשעים אלא צדיקים, פ"י אפילו אם תראה אדם שהוטב בו כחות רעות, תרע שהוטב בו ג"כ בנפשו כח טוב כנגדו שיהיה יוכל להתגבר על יצרו, דאל"ה ש"ח עול בחוקו ית' על העונש שמענישו אח"כ, וכן הוא אומר אשר עשה האלקים את האדם ישר והמה בקשו החבונות רבים, ר"ל הקב"ה שנקרא צדיק וישר ברא את האדם בצלמו להיות ג"כ ישר מאד, אך המה בקשו החבונות רבים שישתעבדו ליצרו, שלבנם יוצאו מדרך הישר, ואם יצא האדם להתגבר על יצרו בודאי יש ביכולתו, כי הקב"ה נתן כח להאדם שיהיה הוא המושל על יצרו, והיצו"ד יהיה לו בבחינת עבד אף לסייע לו באיזה ענינים לצורך התכלית, ככתוב ואתה תמשל בו, וכתוב מפנק מנוער עבדו, והדרבים ארוכים עכ"ד. הרי מוטלת על האדם להאמץ בעצמו שיש לו היכולת להתגבר על יצרו, ולעלות במדרגות גבוהות במעלת התורה, וחוה אחד מן הסיבות שמונע את האדם לעלייה בתורה, שאם א' חושב שאין ביכולתו לעלות על מדרגות לא ישתדל כלל, אבל אם א' מאמץ שיש לו יכולתו יהיה זה סיבה ששתדל לעלות במדרגות אלו ונסיים בדברי ר' **דוד הכהן** (צדקת הצדיק את קנ"ד): 'כשם שצדיק אדם להאמץ בהשגת' כך צדיק אח"כ להאמץ בעצמו, עכ"ל. הרי יש חובת אמונה שצדיק האדם להאמץ בעצמו, ובלא זה לא שייך עליה בתורה:

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביעוביץ שליט"א, ר"י שער חשמים ירושלים עירודק

ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך. ויאמר אל נא תעזוב אתנו ... (ו-ל"א) - והייתם נקיים מה' ומישראל
ל"ש"י: אין נא אלא לשון בקשה, שלא יאמרו לא נתגיד יתרו מחובה, סבור היה שיש לגרים חלק בארץ, עכשיו שראה שאין להם חלק הניחם ודחן לו. כדי להבין היטב את עומק כוונתו של רש"י, מן הדאי לשים לנגד עינינו כמה ממאמרי חו"ל המדברים אודות מהותו של יתרו, ומתוך כך להבין גם כן את הערכה שהיתה כלפיו בעולם כולו ובעיקר בקרב האומה הישראלית. הנה כפי המובא בחו"ל כבר היה יתרו מוכר מראש שכל מעשיו הם לשם שמם חו"ל מספרים לנו (סוטה י"א) שכשראה איך שישאל פרים רבים התייעץ עם שלושה בכדי יועצו והם: בלעם אויב, יתרו, בלעם יעץ לשעבד את ישראל, ונענש בסבתה שברבות הימים נהרג על ידם, איוב לא יעץ להרע חלילה, אולם מאידך גם לא מהה על עצת בלעם, ולכן הוצרך להיענש ביסורים, אבל יתרו לא הסכים למיזמת בלעם,ובשכר זה זכה שברבות הימים ישבו מבני בניו בלשכת הגזית.

ואיתא במדרשי חו"ל שבנוסף גם התורה בפרעה שאלקי העבריים עתיד להפיר ממנו כשם שפרע מאלו שהציקו את אבותיהם ותיקוניהם,זאת אומרת, שאי הסכמתו היתה מעורה באמונה' תקיפה, עד שהיה מוכן למסור נפשו עליה, ולדרב קשות בפני פרעה, ואכן הכניס את עצמו בסכנה גדולה, כי בדרביו התעורר חמתו של פרעה הרצה להרגו, ומסיבה זו הוכרח לברוח ממצרים למדק. הרי לנו מנגמרא זו שכבר בשעה שהיו ישראל גרים בארץ לא להם כבר מסר יתרו נפשו בעדם, והיה מוכן לוותר על מעמדו דרם בממלכת מצרים, ולברוח במדק שהיה אז עבדו ארץ נכריה.

עדותך אתבונן

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות ... (ה-ב) - האופן לעלייה בתורה

ל"ש"י: "בהעלתך, על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצדיק להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה, ועוד דרשו רבותינו, מכאן שמעלה היתה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומטיב, עכ"ל. הרי להדליק את המנורה צריך להעלות על מעלות כדי להגיע למקום גבוה כדי להדליק את המנורה, אולם, יש להעיד דמדוע נעשה המנורה כל כך גבוהה שצדיק מעלות להגיע שם להדליק, הרי הקב"ה היה יכול לצוה שיבנה המנורה באופן שאינו כל כך גבוהה, ולא יהיה שום צורך להעלות על המעלות להגיע שם להדליק, אי"כ מדוע היתה נעשה דוקא באופן זה. ואפשר לומר, דהנה ידוע שהמנורה מורה על התורה כמו שהאריכו חו"ל בכמה מקומות, וא"כ י"ל, דכאן התורה הקדושה מלמדנו, האופן שהאדם יעלה במעלות התורה, שהאדם צריך לעלות מדרגה אחר מדרגה, ואם האדם מבקש לעלות בבת אחת למדרגות גבוהות לא יצליח ורק באופן כזה שילך הדרגת קצת קצת שייך לעליה. ואפשר שמונע זה שהתורה הקדושה נתנה מעלות לפני המנורה להורות על יסוד זה, ויש להביא כאן עוד יסוד גדול הנחוצה עד מאוד כדי לעלות במעלות התורה,

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.chickensforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunots and Crushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמנת ה' ימים ומדוע לא יראתם לומר בעבדי במשה ... (יב-ה)

The *Torah* records how Miriam expressed concern to her brother Aharon about a certain aspect of Moshe's behavior, yet *Hashem* felt it was inappropriate. *Hashem* reprimanded Moshe's siblings, ultimately punishing Miriam, saying, "Mouth to mouth do I speak to him (Moshe), in a clear vision and not in riddles, at the image of Hashem does he gaze. Why did you not fear to speak against My servant, against Moshe?" The **Seforno** on this *posuk* explains that "riddles" refer to "mashalim, parables, which are often used (in a "light" manner) to understand the meaning of a passage (Zechariah 4,5). Other prophets understood such parables without an angel needed to help them, such as Yirmiyahu (1-12) and even Bilaam sometimes revealed the parable he himself had been shown as the Divine message (Bamidbar 23-7) he was revealing."

There was once a certain *bochur* who reached marriageable age, a fine boy who had all the attributes that one seeks in a prospective son-in-law. He was diligent in learning, a *talmid chacham*, and good-looking as well. This *bochur* was suggested as a match to marry the daughter of the great sage, **R' Akiva Eiger ז"ל**. In those days, when a *bochur* was ready to marry a certain young woman, the father of the girl would test his knowledge. Nowadays, a young man prepares himself in one passage of *Gemara*, learns the commentaries of the *Rishonim*, looks through some of the explanations of the *Acharonim*, and voila! - he knows how to speak intelligently about that passage. In those days, things were a little bit different. They used to sit the *bochur* down and place many types of food before him. He would have to determine on which food a blessing should be said first. After he had made his decision, he would have to explain his choice according to the different opinions of the *Rishonim* and *Acharonim*. In order to do this, he had to be familiar with many laws regarding the blessings recited over food. For example, he would have to know the *Gemara* which states that should one wish to eat more than one of the "שבעת המינים" (Seven Species) for which the Land of Israel is praised, the order of the blessings is as follows: Whatever species is closer to the word "ארץ" (land) in the *posuk*, "a land of wheat, barley..." (Devarim 8-8) is taken first (*Berachos 41a*), and many other *halachos* of *birchos hanehenin*, the blessings recited over food, spices, etc.

The *bochur* in question came to R' Akiva Eiger's house to speak to the *Rav* about marrying his daughter. R' Akiva Eiger could see all of the young man's fine traits, and agreed to test him. He set out many types of food on the table, and the *bochur* picked up an egg. R' Akiva Eiger asked him why he had made that choice, and the lad went through all the pertinent details.

R' Akiva Eiger was from Poland, so when he asked the *bochur* why he had chosen the egg, he pronounced the word for egg, "Bytzah." The *bochur*, being of Lithuanian origin, pronounced the word for egg, "Baytzah."

Trying to lighten the mood, the *bochur* commented to R' Akiva Eiger wittily, "Respectfully, I have a proof that the Polish pronunciation of 'Bytzah,' is more correct than the *Litvish* way." R' Akiva Eiger asked him to explain.

"The *posuk* in *Bereishis* states that when *Hashem* told Avraham Avinu to travel, he pitched his tent in a spot where בית אל - 'Beis El was to the west and Aiy was to the east.' The words 'והעי מקדם' can also be translated to mean 'And the aiy (egg in Yiddish) has precedence.' Thus, we see that the Polish pronunciation of 'aiy' is correct."

Nowadays we would consider this to be another plus, that the young man has a good sense of humor. However, R' Akiva Eiger looked at the *bochur* sternly and asked, "But what does that have to do with *birchos hanehenin*?"

"No, no," the *bochur* explained, "I was just using a *mashal*. It was a joke."

"A joke? A joke! That means you are a jester! The *posuk* says (*Tehillim 1-1*) not to even sit in the company of jesters! How could I possibly do a *shidduch* with you?"

So saying, R' Akiva Eiger sent away the *bochur*, despite all of his desirable attributes. To R' Akiva Eiger, the words of the *posuk* are the words of *Hashem* - and *Hashem* doesn't talk in riddles or make jokes. (From a Pure Fire, Shmuessen of Rav Moshe Aharon Stern)

כה אמר ה' ונתתי לך מהלכים כן העמרים האלה ... (יבד-ג)

In the prophecy of *Zecharia HaNavi*, *Hashem* charged *Yehoshua Kohen Gadol* with the following: "If you [*Klal Yisroel*] walk in My paths and keep My charge, you in turn will rule My House and guard My courts, and I will permit you to move about among these attendants [angels]." The question is what indeed does the Almighty mean when He says that *Klal Yisroel* would be permitted to move freely amongst the ministering angels? Is this physically possible or metaphorically speaking? Spiritual?

R' Ahron Kotler ז"ל (*Mishnas Rebbi Ahron*) explains that a person can never remain stagnate in his divine service for one is either growing in *Avodas Hashem*, or he is on a downward spiral. If a person chooses to not adhere to the will

of the Almighty, he is in essence subverting it. Additionally, the very notion of a physical human being permitted to "walk amongst the angels" seems unlikely, and there is obviously a connection between the spiritual world above and the physical world below that enables *Torah* Jews to bridge that seemingly impossible divide. It is not a physical "bridge" that connects a Jew to Heaven, but a Jew has the ability climb it.

Therefore, since a person must always be rising in his service of *Hashem*, it stands to reason that just as an angel lives on a high spiritual level, so too, a Jew adhering to the will of *Hashem* will find himself living on such a high plateau that the divide between ministering angels and a human *Torah* Jew will start to become blurred.

תורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

ומכן המשים שנה ישוב מצנח העבודה ולא יעבד עוד ... (ח-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPFMAN ז"ל

מחשבת הלב

A *Ben Levi*, when he reaches the age of 50, does not continue his physical service but instead receives other service opportunities. **Rashi** cites an example "אבל חוזר הוא לנעילת השערים". The *Levi* can't perform any *עבודה* work, but is in charge of closing the gates. Why do *Chazal* mention only closing of the gates and not their opening as well?

Perhaps we can explain with a story. At the *התרת אבן הפינה* of the *Volozhiner Yeshivah*, **R' Chaim Volozhiner ז"ל** shed copious tears. Years later, **R' Berel Soloveitchik ז"ל** explained the reason for these tears. To open a *yeshivah* is one thing but to have the courage and wisdom to know when to close it - that takes herculean strength. R' Chaim was *davening* that if ever need be, he would have the conviction and moral clarity to close its doors. And this is what happened. The *goyim* sought to undermine the *yeshivah's* purity by introducing and mandating the study of secular studies, which at the time was a breach in the *mesoras haTorah*. The *Roshei Yeshivah* convened and decided it was better not to have the *yeshivah* at all, than to have the influence of modernization and assimilation present. They locked the doors and closed the *yeshivah* until the danger passed.

Hence, these "retired" *Bnei Levi*, who possessed life's wisdom were tasked not with opening the doors, which could be done by others, but rather with closing the gates, to have the inner strength to maintain the purity of *Hashem's* sanctuary. (see **Sfas Emes**)

My dear uncle told me a *vort* related to last week which complements this *machshava*. At *Matan Torah*, *Klal Yisroel* didn't ask "מה פתח בה", as the other nations did, but if we had, what would *Hashem* have answered? The **sefer Eretz Tzvi** says that a *Yid's* greatest ambition in life is *kirvas Elokim*. At *Har Sinai*, we were not permitted to approach the mountain; we must observe from afar. That is a *Yid's nisayon*! Beautiful! To open the gates and enter the *Mikdash* is much easier than closing those gates and staying away. But as *Yidden* we know that it's all one and the same goal. To do the *ratzon Hashem* and לעשות נחת רוח ליעזרו.

משל למה הדבר דומה

המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים ... (יא-כט)

With a reputation as a *gaon* and a *tzaddik* preceding him, **R' Avraham Dovid of Buchatch ז"ל**, was appointed *Av Beis Din* of the city while still a young man. When he arrived in Buchatch, the entire city honored him by turning out to greet him - except one person, R' Abbale. As a community leader, a *talmid chacham* and a wealthy, distinguished individual, he refused to even sign the certificate of *Rabbonus* on the grounds that R' Avraham Dovid was too young.

A few days after the *rabbi's* arrival, R' Abbale's assistant appeared before him complaining that R' Abbale refused to pay him for his services. R' Avraham Dovid immediately sent his assistant to summon R' Abbale to a *din Torah*. However, the man returned from R' Abbale with a message to tell the *Rav* that he was a greater *lamdan* than the *Rav*, and that he ought not to interfere in his business. The assistant was dispatched once more with a warning that if R' Abbale didn't show up for a *din Torah*, he would be placed in *cherem*.

When R' Abbale heard the assistant's message, he went to R' Avraham Dovid, kissed his forehead and asked to sign the certificate appointing him *Rav* of the city. He explained that in fact his assistant had no complaint against him at all. The entire story was concocted as a test to see if the new *rabbi* would try and curry favor with a powerful community leader, or would he stick to his guns. When R' Abbale saw that the young *Rav* was not afraid to uphold the *Torah*, he was convinced of R' Avraham Dovid's worthiness to the position.

There is a profound lesson here from Moshe, who upon seeing that there were people worthy of continuing the leadership of *Klal Yisroel*, didn't feel threatened for his own *kavod*. He was happy to do whatever was the will of *Hashem*!

When R' Abbale heard the assistant's message, he went to R' Avraham Dovid, kissed his forehead and asked to sign the certificate appointing him *Rav* of the city. He explained that in fact his assistant had no complaint against him at all. The entire story was concocted as a test to see if the new *rabbi* would try and curry favor with a powerful community leader, or would he stick to his guns. When R' Abbale saw that the young *Rav* was not afraid to uphold the *Torah*, he was convinced of R' Avraham Dovid's worthiness to the position.

But *Hakadosh Baruch Hu*, in His infinite and endless kindness and *rachmanus*, does not turn off the air if we don't appreciate it. He continues to shower us with millions of blessings every day no matter if we acknowledge them or not.

By focusing on the negative and failing to appreciate all the good we have, is not only a *potch* in the Divine face, but it is a *potch* in our own face! The one who loses out the most is you. The more heightened our appreciation is for anything, the more we will enjoy it and the more pleasure we will have. Happy people are those who choose to focus on their gifts and don't complain about things they cannot change. In fact, they understand that these challenges are also gifts from *Hashem* to help them grow!

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

ויהי העם כמתאננים דע באוני ה' וישמע ה' ויודי אפו ותבער כם אש ... (יא-ה)